

Πολύχρωμα Αγγελούδια

Μαρία Ν Κίτρα

ΠΡΟΣΩΠΑ

- ◆ Αφηγήτρια – αστέρι
- ◆ Αφηγήτρια – αστέρι
- ◆ Γραμματέας
- ◆ Γιατρός
- ◆ Γη
- ◆ Ουρανός
- ◆ Σελήνη
- ◆ Δορυφόρος
- ◆ Μαυράκια
- ◆ Κινεζάκια
- ◆ Αμερικανάκια
- ◆ Ελληνάκια
- ◆ Ελπίδα
- ◆ Πίστη
- ◆ Αγάπη
- ◆ Ειρήνη
- ◆ Σοφία

Σκηνές 5

Αφηγήτριες

Βγαίνουν οι αφηγήτριες – αστέρια από τις δύο πλευρές της σκηνης, κουνιστές και λυγιστές. Συναντώνται στη μέση της σκηνης.

Αστέρι 1

Καλά ε, είσαι πολύ αστέρι σήμερα!

Αστέρι 2

Ω! Σ' ευχαριστώ. Αλλά κι εσύ λάμπεις απόψε!

Αστέρι 1

Αγόρασα τη νέα αστερόσκηνη από την Αφροδίτη. Έλα να σου πω. Κρατάς μυστικό;

Αστέρι 2 [*ψάχνοντας στις τσέπες της*]

Δεν έχω απάνω μου!

Αστέρι 1

Βρε, εννοώ να σου πω ένα μυστικό, αλλά να μην το πεις πουθενά!

Αστέρι 2

Ναι, καλέ, πες. Τι φίλες είμαστε;

Αστέρι 1

Λοιπόν άκου, χρυσή μου. Με ποια ήπια καφέ πριν;

Αστέρι 2

Με την Πούλια; ... Με τη Μεγάλη Άρκτη; ... Με τη μικρή Άρκτη; ... Με την Αφροδίτη; Ε, με ποια; Μ' έσκασες.

Αστέρι 1

Με τη Γη, χρυσό μου! Πήγαμε σ' αυτό το καφέ που άνοιξε ο Κρόνος και το τι μου είπε δεν περιγράφεται...

Αστέρι 2

Περιγράφεται και λέγε γρήγορα, γιατί έχω και ραντεβού με τον Ήλιο στις δώδεκα για σολάριουμ!

Αστέρι 1

Παιδί μου, η Γη είναι χάλια. Πρώτη φορά τόσο στενοχωρημένη. Την έχουν εγκαταλείψει όλοι. Τα παιδιά της, ο άντρας της ο Ουρανός, η πεθερά της η Σελήνη...

Αστέρι 2

Να σου πω. Μην την παρεξηγείς τη Σελήνη. Περνάει φάση. Είναι στη φάση της πανσέληνου...

Αστέρι 1

Δεν ξέρω τι λες εσύ, πάντως η Γη έχει κατάθλιψη. Τη λυπήθηκα. Μου εί-
πε πως θα πάει σε γιατρό να την κάνει καλά.

Αστέρι 2

Α, την καημένη! Είναι τόσο σοβαρά τα πράγματα; Τι συμπτώματα έχει;

Αστέρι 1

Πολύ σοβαρά! Πυρκαγιές, πόλεμοι, φτώχεια, ρατσισμός, λειψυδρία ...

Αστέρι 2

Πω – πω. Πήρε καμιά ασπιρίνη;

Αστέρι 1

Αστέρι μου εσύ! Τι ασπιρίνη καλέ; Εδώ θέλει επειγόντως θεραπεία, η καημένη.

Αστέρι 2

Δίκιο έχεις. Λες ο γιατρός που θα τη δει να την κάνει καλά;

Αστέρι 1

Κοίτα, ο γιατρός είναι κορυφή της ιατρικής. Είναι ο πασι(ά)γνωστος δό-
κτωρ Χωρίς Σύνορα.

Αστέρι 2

Ακουστά τον έχω. Μακάρι, μακάρι, βρε παιδί μου, κρίμα είναι. Εμείς
μπορούμε να κάνουμε κάτι;

Αστέρι 1

Εμείς το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να μαθαίνουμε τα νέα
και να ενημερώνουμε τον κόσμο, γιατί έχει αγωνία.

Αστέρι 2

Δίκιο έχεις. Λοιπόν, να πάω εγώ για το σολάριουμ στον Ήλιο και να συ-
ναντηθούμε μετά;

Αστέρι 1

Οπωσδήποτε. Πάω κι εγώ στη λίμνη της Αφροδίτης για ένα λασπομασάζ
και δίνουμε ραντεβού πάλι εδώ.

Αστέρι 2

Λασπομασάζ στην Αφροδίτη;

Αστέρι 1

Α δεν τα μαθες, ε; Άνοιξε σπα και γίνεται της τρελής. Όλα τ' αστέρια εκεί πάνε.

Αστέρι 2

Κοίτα η Άφρο εξελίξεις. Λοιπόν, ραντεβού πάλι εδώ.

Αστέρι 1 και Αστέρι 2 *[απευθύνονται στο κοινό]*

Μη φύγει κανείς!

Οι αφηγήτριες – αστέρια φεύγουν από τη σκηνή όπως μπήκαν, κουνιστές – λυγιστές.

Σκηνή 1η

Μπαίνει ο γιατρός κύριος «Χωρίς Σύνορα» κάθεται στο γραφείο του με νευρικές κινήσεις και ανακατεύει τα χαρτιά που είναι ήδη επάνω στο γραφείο. Μετά από λίγο μπαίνει και η γραμματέας του.

Γραμματέας

Κύριε Σύνορα, συγνώμη κιόλας που ενοχλώ, αλλά να. Ας, πούμε, έχω απέξω την κυρία Γη. Λέει πως δεν αισθάνεται καθόλου καλά και πρέπει να σας δει επειγόντως!

Γιατρός

Την κυρία Γη; Και πού την έχεις;

Γραμματέας

Στο ντουλάπι με τα απορρυπαντικά! Πού να την έχω, καλέ; Την έβαλα να ξαπλώσει στον καναπέ στο σαλονάκι μας και της έδωσα να διαβάσει το «National Geographic» που την έχει και εξώφυλλο.

Γιατρός

Μπράβο σου, εύγε! Το λοιπόν. Μην καθυστερούμε. Φέρ' τη αμέσως μέσα

Γραμματέας

Μάλιστα γιατρέ.

Η γραμματέας φεύγει, ο γιατρός τακτοποιεί το γραφείο του. Μετά από λίγο επιστρέφει η γραμματέας, κρατώντας την κυρία Γη από το μπράτσο. Η Γη ξεφυσάει κάνοντας αέρα με το περιοδικό.

Γραμματέας

Ελάτε, κυρία Γη μου. Καθίστε εδώ. Ωπαλάκια!

Γη

Αχ, να 'σαι καλά, κοπέλα μου, σ' ευχαριστώ πολύ.

Γραμματέας

Παρακαλώ λίγο. Γιατρέ, με θέλετε κάτι άλλο, γιατί έχω λίγη δουλίτσα έξω; Να, ας πούμε, αυτό το νυχάκι το έχω αφήσει άβαφο!

Γιατρός

Όχι, παιδί μου, πήγαινε. Μονάχα κράτα μου όλα τα τηλέφωνα και μη με δώσεις σε κανέναν όση ώρα θα είμαι με την ασθενή

Ο γιατρός της δίνει στο χέρι κινητά και σταθερά τηλέφωνα

Γραμματέας

Μάλιστα, γιατρέ. Κι αν πάρει η γυναίκα σας;

Γιατρός

Η γυναίκα μου; Ποια απ' όλες;

Γραμματέας

Να, ας πούμε η τέταρτη.

Γιατρός

Η τέταρτη; Ποια είναι η τέταρτη; Ποια είναι; Ααα, ναι, θυμήθηκα. Πες της χαιρετίσματα κι ότι ακόμη στη σκέφτομαι!

Γραμματέας

Μάλιστα. Κι αν πάρει η τρίτη;

Γιατρός

Σιγά μην πάρει και η Δευτέρα. Τελειώνει, παιδί μου, κι έχω πελάτη που περιμένει.

Γη:

Αχ, αχ, αχ!

Γραμματέας:

Μάλιστα, γιατρέ μου

Η γραμματέας φεύγει από τη σκηνή.

Γη:

Γιατρέ μου, συγνώμη για την ενόχληση και την ξαφνική μου επίσκεψη, μα δεν αισθάνομαι καλά.

Γιατρός:

Μα τι λέτε, κυρία μου, καμία ενόχληση. Μπορώ να σας προσφέρω κάτι;

Γη:

Αχ, σας ευχαριστώ. Μήπως έχετε ένα ποτήρι νερό;

Γιατρός:

Ωχ! Νερό, είπατε; Εεε, ξέρετε έχουμε έλλειψη. Δύσκολα βρίσκει κανείς νερό στις μέρες μας. Όμως αν θέλετε μπορώ να σας προσφέρω ένα ουίσκι, ένα ούζο, μια κόκα κόλα!

Γη:

Α πα, πα πα πα. Δεν πίνω. Ξέρετε, με πειράζει το ποτό. Κάνα δυο φορές που δοκίμασα, ζαλίστηκα κι έκανα όλο κύκλους γύρω από τη Σελήνη.

Γιατρός:

Όπως αγαπάτε. Μα πείτε μου. Τι αισθάνεστε; Μου φαίνεστε λίγο κλωμή.

Γη:

Αφήστε κύριε Σύνορα. Τον τελευταίο καιρό δεν είμαι καθόλου καλά. Καταρχάς, ζεσταίνομαι συνέχεια.

Γιατρός:

Χμμ. Αυτό οφείλεται στο φαινόμενο του θερμοκηπίου. Συνεχίστε

Γη:

Αισθάνομαι συνέχεια ένα κενό μέσα μου...

Γιατρός:

Χμμμ. Ίσως να φταίει η τρύπα του όζοντος. Συνεχίστε

Γη:

Μια δυσφορία και μια δύσπνοια με πιάνει κατά καιρούς

Γιατρός:

Χμμμ. Ίσως φταίει η έλλειψη οξυγόνου από τις φωτιές στα δάση. Μα συνεχίστε.

Γη:

Όλα μου βρωμάνε και όλα μου ξινίζουν....

Γιατρός:

Χμμμ, αυτό οφείλεται σίγουρα στη μόλυνση του περιβάλλοντος. Μα, για συνεχίστε, παρακαλώ.

Γη:

Και τέλος, μια κατάθλιψη με πιάνει. Όλο δάκρυα ανεβαίνουν στα μάτια μου.

Γιατρός:

Χμμμ. Αυτό σίγουρα οφείλεται στο λιώσιμο των πάγων. Συνεχίστε, συνεχίστε.

Γη:

Τι συνεχίστε, γιατρέ μου; Δεν σας φτάνουν αυτά; Άρρωστη είμαι, όχι η ιατρική εγκυκλοπαίδεια!

Γιατρός:

Καλά, καλά, κυρία Γη μου, ησυχάστε. Ησυχάστε. Μα να σας ρωτήσω και κάτι άλλο. Παιδάκια έχετε;

Γη:

Αν έχω παιδιά; Παιδιά, να φαν κι οι κότρες!

Γιατρός:

Δηλαδή; Τα παιδιά σας είναι καλαμπόκια;

Γη:

Όχι, γιατρέ μου, που λέει ο λόγος. Εννοώ πως έχω πολλά, μα πάρα πολλά παιδιά. Αλλά, κύριε Σύνορά μου, έχω μεγάλο καημό με ταύτα εδώ και χρόνια.

Γιατρός:

Δηλαδή, δηλαδή;

Γη:

Να. Πριν από πολλά, πολλά χρόνια, ε μην πούμε και πόσα ακριβώς, γιατί τα'χω τα χρονάκια μου, κάλεσα όλα μου τα παιδιά να τους μοιράσω την κληρονομιά τους. Έκανα πέντε ηπιείρους και είπα στον καθένα πού θα πάει να μείνει. Ήταν όλοι τόσο ενθουσιασμένοι. Προτού όμως φύγουν, τα έβαλα να μου υποσχεθούν πως θα είναι για πάντα αγαπημένα μεταξύ τους και πως ποτέ δεν θα ξεχάσει το ένα το άλλο, ούτε εμένα φυσικά, τη μάνα τους!

Γιατρός:

Μάλιστα. Και δεν έγιναν έτσι τα πράγματα;

Γη:

Θ' αστείευεστε, χρυσέ μου. Στην αρχή όλα πήγαιναν καλά. Όμως με τον καιρό άρχισαν οι ζήλιες και οι γκρίνιες. Μερικοί ήθελαν να πάνε να ζήσουν αλλού, άλλοι ήθελαν μεγαλύτερο χώρο κι άλλοι πάλι δεν επέτρεπαν

σε κανέναν να μπει στο δικό τους μέρος. Άρχισαν οι πόλεμοι και τα παιδιά μου έχασαν τον αρχικό τους σκοπό. Η ξеноφοβία κι ο ρατσισμός μπήκε στις καρδιές τους και τις δηλητηρίασε...

Η μάνα Γη κλαίει σιωπηλά κι ο γιατρός της δίνει ένα μαντιλάκι

Γιατρός:

Ορίστε, πάρτε για τις μυξούλες σας ένα μαντιλάκι.

Γη:

Σήμερα με το ζόρι μιλάει ο ένας στον άλλο κι όχι μόνο αυτό, μ' έχουν ξεχάσει εντελώς, εμένα τη μάνα τους, που όλα γι αυτούς τα έκανα!

Η Γη πάλι κλαίει σιωπηλά κι ο γιατρός της δίνει άλλο ένα μαντιλάκι. Μετά σημειώνει στο μπλοκάκι του λέγοντας συχνά «χιμμμ»

Γη:

Τι «χιμ» και «χιμ» γιατρέ μου τόση ώρα εδώ, έχω ρέψει στο κλάμα!

Γιατρός:

Χιμ... Μισό λεπτό.... Βγάζω τη διάγνωσή μου... Τρύπα του όζοντος, λειψυδρία, φαινόμενο του θερμοκηπίου, παιδιά που σας έχουν ξεχάσει... Μάλιστα, μάλιστα...

Γη:

Τι έγινε, γιατρέ μου; Θα το ξεφυτίσουμε; Τι έχω; Θα ζήσω; Πείτε μου...

Γιατρός:

Λοιπόν, κυρία Γη μου. Τα πράγματα, μπορεί να δείχνουν σοβαρά, παρόλα αυτά δεν είστε και του θανάτα. Αν, και για να πω τη μαύρη αλήθεια, μια βόλτα από τον ψυχίατρο θα σας έκανε καλό! Αλλά μισό λεπτό. Η υπόθεση σηκώνει... σφηνάκι....

Γη:

Σφηνάκι;

Ο γιατρός βγάζει από το συρτάρι του δύο σφηνάκια κι ένα μικρό μπουκαλάκι. Σερβίρει και προσφέρει το ένα στη Γη.

Γιατρός:

Πείτε το. Είναι σφηνάκι νερού! Είναι το τελευταίο μου. Αλλά βλέπω πως το χρειαζόμαστε κι οι δυο.

Γη:

Ωωω, σας ευχαριστώ, κύριε Σύνορά μου... Αχ! Βάλσαμο. Θα μου πείτε τώρα τι πρέπει να κάνω για να γίνω καλά και να φέρω τα παιδιά μου πίσω αγαπημένα και μονοιασμένα;

Γιατρός:

Λοιπόν, κυρία Γη μου. Αυτό που χρειάζεται, είναι να τους πούμε ένα μικρό ψεματάκι...

Γη:

Ψεματάκι; Δηλαδή;

Γιατρός:

Δηλαδή, θα τους πούμε πως πεθαίνετε...

Γη:

Μπα που να φας τη γλώσσα σου, άνθρωπέ μου. Γιατρός χωρίς σύνορα είσαι εσύ ή νεκροθάφτης χωρίς σύνορα;

Γιατρός:

Ησυχάστε, ησυχάστε κυρία Γη μου. Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Πρέπει να τους πούμε κάτι τόσο συγκλονιστικό ώστε να τους ταραξεί και να έρθουν και πάλι κοντά σας. Λοιπόν;

Γη:

Τι λοιπόν;... Ίσως να έχετε και δίκιο. Εσείς είστε ο γιατρός.

Γιατρός

Καλά, όρκο μην πάρετε...

Γη

Κάντε ό,τι νομίζετε... Μόνο που ίσως να χρειαστώ τελικά εκείνο το ουισκάκι που λέγατε. Έχετε;

Γιατρός:

Έχω, αλλά είναι λίγο μπόμπα.

Γη:

Δεν πειράζει. Μήπως έχετε και λίγα φιστίκια να μην αρχίσω τους κύκλους πάλι;

Γιατρός:

Έχω κι απ' αυτά αλλά είναι μεταλλαγμένα...

Γη:

Δεν πάει στα τσακίδια.

Γιατρός:

Ωραία. Μέχρι να σας φέρει η γραμματέας μου το ποτό σας και να το πιείτε με την ησυχία σας, εγώ θα στείλω μήνυμα με το δορυφόρο μου στα παιδιά σας...

Γη:

Αχ, γιατρέ μου... Λέτε να τα καταφέρουμε; Έχω ελπίδες;

Γιατρός:

Σχεδόν καμία, αλλά εμείς θα προσπαθήσουμε... Ελάτε, πάμε στη γραμματέα μου να σας περιποιηθεί.

Γη:

Να, ναι, πάμε... Να ρωτήσω.. Ο ψυχίατρος εφημερεύει τελικά;

Γιατρός:

Μπααα, ο ψυχίατρος είχε κάποια... ψυχολογικά προβλήματα κι είναι σε ίδρυμα...

Συνεχίζεται...

Το έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα

Και το παρόν απόσπασμα είναι μόνο

Για ανάγνωση

Επικοινωνήστε στο mail:

kiivotostistexnis@gmail.com